

skabsbeholdning var der et meget betydeligt Beløb, der var Rest fra Laanet af 1894. Dette var nemlig indgaaet i Regnskabsaaret med 7,812,000 Kr., og deraf var afholdt til Jærnbannerne 561,000 Kr., saa at der i Kassen altsaa laa til Rest af Laanet 6,251,000 Kr. Naar man nu altsaa vil trække dette Beløb fra Regnskabsbeholdningen, gaar denne ned til omkring 16,000,000 Kr. Jeg anfører dette, for at man kan se, hvor meget man skal tage sig i Agt for at sammenligne Regnskabsbeholdningen fra det ene Aar til det andet. Naar vi komme til Aaret, der endte 31te Marts 1896, var Regnskabsbeholdningen 26,665,000 Kr. Derfra maa trækkes 2,068,000 Kr., som ere udlaante til Kommunerne gennem Nationalbanken, og som i Virkeligheden ikke kan regnes med til Kassebeholdningen; i alt Fald ikke, naar man derpaa vil bygge noget som helst om en Fremgang i den finansielle Status, der bliver saa til Rest 24,597,000 Kr. Men end ikke dette Beløb kan man tage med uden videre, thi i dette Beløb ligger en Rest af Laanet af 1894 paa 3,036,000 Kr., som vare komne ind, men som endnu ikke havde faaet Anvendelse til Betaling af Jærnbanebygning. Hvad saa endelig den sidst opgjorte Regnskabsbeholdning angaar, nemlig den af 31te Marts 1897, da udgjorde den 25,943,000 Kr. Men derfra maa saa gaa, hvad der er udlaant til Kommunerne, nemlig 4,376,000 Kr., saaledes at der kun bliver til Rest 21,567,000 Kr. Ved Siden af denne Regnskabsbeholdning har Regeringen en Bemyndigelse til at optage et Laan til et Beløb af 3,700,000 Kr. til Dækning af Jærnbaneudgifter, som ere afholdte i Regnskabsaaret. Imidlertid gaar det ikke an at regne dette Beløb uden videre med til Regnskabsbeholdningen, thi i saa Fald vil det komme igen i et senere Aar, naar Laanet virkelig bliver optaget. Dette er noget, man maa have in mente, naar man vil bruge disse Tal med Hensyn til Spørgsmaalet om den finansielle Status. Man skal tage med Varsomhed paa disse Tal. Man kan ikke udlede noget deraf uden en udførlig Kritik. Og dertil kommer endelig, at Regnskabsbeholdningen ved Aarets Udgang for en væsentlig Del beror paa, hvor store Udgifter der er blevet afholdt. Her staa vi da over for Spørgsmaalet om, hvor meget der af de budgetterede Udgifter fra Regnskabsaaret gaar over paa det følgende Aars Regnskab ved Genbevilling paa Tillægsbevillingsloven. Det er ingenlunde noget konstant Beløb; det kan variere meget fra

Aar til Aar og spiller den Rolle, at Kassebeholdningen og derigennem ogsaa Regnskabsbeholdningen angribes mere det ene Aar end det andet.

Jeg nævnte, at Regeringen sidder inde med en Bemyndigelse til at optage et Laan paa 3,700,000 Kr. til Dækning af Jærnbaneudgifter, og kommer dertil en Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som gik ud paa, at disse 3,700,000 Kr., som ikke ere blevne laante, fordi det ikke har været nødvendigt, ikke heller ville blive laante fremtidig. Det kan man ingenlunde sige. Hvad angaar den Bemyndigelse, som Regeringen har faaet ved Jærnbaneloven af 1894, da maa den forstaas saaledes, at den ingenlunde forpligter Regeringen til at optage Laanet i selve det Regnskabsaar, i hvilket Udgiften er afholdt, og Virkningen kan ikke være den, at hvis Laanet ikke optages i det Aar, skulde Bemyndigelsen være bortfalden. Saaledes kan den ikke forstaas bl. a. af den Grund, at man meget vanskelig kan komme til en Opgørelse af, hvor meget Regeringen kan laane i Henhold til Loven af 1894 for det paagældende Aar, før Regnskabet efter Aarets Udgang fuldstændigt kan opgøres. Ordinært vil man først kunne bruge Bemyndigelsen i det følgende Finansaar. Men saa kommer hertil, at det er en god finansiell Regel, at man i og for sig ikke skal laane Ting, før man skal bruge dem. Saafremt der nu ellers er Penge til Stede i Øjeblikket, udsætter man altsaa at optage det paagældende Laan, men naar den Beholdning, man har, bliver forbrugt gennem de øvrige Udgifter, som Staten har, er det, at man optager Laan for at dække det Hul i Kassebeholdningen, som er fremkommet ved, at Laanet ikke er blevet optaget. Herigennem opnaar man tillige dels det, at man sparer Renten, som skal svares af Laanet, og tillige det, at man kan søge et belejligt Øjeblik til at realisere Obligationerne og faa en god Kurs for dem. Og endelig maa man samle tilstrækkelig store Obligationsbeløb, saaledes at man kan søge sit Marked i Udlandet. Der kan det nemlig ikke nytte, at man kommer med et lille Obligationsbeløb; naar man i det hele taget vil have det realiseret der, maa man have større Poster. Derfor maa den Bemyndigelse, der er givet Regeringen til Optagelse af Laan, hensigtsmæssigt og fornuftigvis forstaas paa den Maade, at det ogsaa er overladt Regeringen at bestemme Tidspunktet for Udførelse af dette Laan.

Med Hensyn til den gunstige finan-